

РЕШЕНИЕ

№ 50

гр. София, 05.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ЧЖ-IV-Е, в закрито заседание на пети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Рени Коджабашева

Членове: Анелия Ст. Янева
Яна Борисова

като разгледа докладваното от Рени Коджабашева Въззивно гражданско дело № 20221100511491 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.435, ал.2 ГПК.

Образувано е по повод подадена от С.У. С.К.О.“- гр. София- длъжник в изпълнително производство, жалба срещу отказ на ЧСИ да прекрати изпълнително дело № 20228480400532 на ЧСИ Р.А.- с рег.№ 848 на КЧСИ и район на действие- СГС, обективиран в Разпореждане /постановление/ от 21.09.2022 г. С довод, че изпълнителното производство по горепосоченото изпълнително дело е недопустимо образувано срещу жалбоподателя, имащ статут на държавно учреждение, при заобикаляне забраната на чл.519, ал.1 ГПК, жалбоподателят моли да бъде постановена отмяна на обжалвания акт на ЧСИ и делото да бъде върнато на ЧСИ с указания за прекратяване на изпълнителното производство.

Взискателят по изпълнителното дело- „Л.Т.“ ЕООД- гр. София оспорва жалбата на длъжника и моли да бъде постановено решение за отхвърлянето ѝ като неоснователна.

Съдебният изпълнител по посоченото изпълнително дело е изложил мотиви по обжалваните действия- съгласно разпоредбата на чл.436, ал.3 ГПК, в които поддържа, че жалбата следва да бъде оставена без уважение като неоснователна.

Софийски градски съд, след като обсъди доводите на жалбоподателя и взе предвид мотивите на ЧСИ и представените по делото доказателства, **намира следното:**

Подадената от длъжника в изпълнителното производство СУ С.К.О.“ жалба е депозирана в срок, срещу подлежащо на обжалване действие на съдебния изпълнител по чл.435, ал.2, т.6 ГПК /отказ да прекрати принудителното изпълнение/, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е **основателна**.

Изпълнителното производство по изпълнително дело № 20228480400532 на ЧСИ Р.А.- с рег.№ 848 на КЧСИ, е образувано по молба на „Л.Т.“ ЕООД, подадена на 22.08.2022 г., с приложен към нея Изпълнителен лист от 18.08.2022 г., издаден въз основа на разпореждане по ч. търг. д.№ 1476/ 2022 г. на СГС, ТО, VI- 2 състав- относно подлежащо на изпълнение арбитражно решение от 1.08.2022 г. по арб. дело № 1/ 2022 г. на Борсовия арбитраж при ССБ, с което СУ С.К.О.”- гр. София е осъден да заплати на „Л.Т.“ ЕООД сумата 48 244.59 лева- главница, ведно със законната лихва от 20.05.2022 г. до окончателното ѝ изплащане, сумата 2 492.64 лева- лихва, сумата 6 967.20 лева- арбитражни разноси, сумата 1 415.40 лева- съдебни разноси, сумата 2 800 лв.- адвокатско възнаграждение, както и такси по изпълнението: 294 лв.- обикновени авансови такси, и 4 496.62 лв.- пропорционална такса по т.26 от ТТРЗЧСИ.

Непосредствено след образуване на изпълнителното дело от съдебния изпълнител са предприети съответни действия по изпълнението, като на длъжника е изпратена покана за доброволно изпълнение, разпоредени са запори върху банкови сметки на длъжника и т.н.

С изпратена на 20.07.2020 г. покана за доброволно изпълнение, връчена на длъжника Стайков на 27.07.2020 г., същият е поканен да заплати на вискателя сумата 350 лв.- разноси, за които е издаден цитираният по- горе изпълнителен лист, и сумата 350 лв.- адв. хонорар по изп. дело, а също и да заплати задължение към присъединения вискател НАП в размер на 20 лв. и такси по ТТРЗЧСИ в размер на 216.90 лв.

С молба от 7.09.2022 г., при твърдения, че изпълнителното производство е недопустимо образувано от ЧСИ срещу СУ „Св. Кл. Охридски“, имащ статут на държавно учреждение, при заобикаляне забраната на чл.519, ал.1 ГПК, същият е поискал прекратяване на изпълнителното производство на посоченото основание.

С **обжалваното разпореждане** /постановление/ от 21.9.2022 г. ЧСИ е отказал да прекрати изпълнителното дело, като е изложил мотиви, че длъжникът по изпълнението няма статут на държавно учреждение по смисъла на чл.519 ГПК, а такъв на бюджетно субсидирано учебно заведение по смисъла на чл.520 ГПК, тъй като средствата за издръжката му не се получават изцяло от Републиканския бюджет, а и от средства за финансиране, различни от субсидии от държавния бюджет, поради което и не се ползва от закрилата по чл.519, ал.1 ГПК. Съобщението за това разпореждане на ЧСИ е връчено на длъжника на 30.09.2022 г.

Това постановление на ЧСИ, по преценка на **Софийски градски съд**, е неправилно и следва да бъде отменено.

Съгласно разпоредбата на чл.519, ал.1 ГПК, не се допуска изпълнение на парични вземания срещу държавни учреждения, като в ал.2 на същата е уреден редът и начинът за изпълнение на парични вземания срещу тях.

В установената към настоящия момент каузална практика на ВКС /Определение № 457/ 10.07.2021 г. по ч.т.д.№ 87/ 2012 г. на ВКС, ТК, Първо ТО/ по приложението на

цитираната по-горе законова разпоредба е прието, че С.У. "Св. Климент Охридски" е държавно учреждение. Изложени са съображения, че съгласно чл.4, ал.2 от Закон за устройството на държавния бюджет /ЗУДБ/, държавният бюджет се състои от централен бюджет и бюджети на държавни органи, в които се включват и бюджетни организации, създадени със закон- § 1, т.1 ДР. По силата на чл.16 ЗВО висшето училище възниква като ЮЛ след обнародване на решението на Народното събрание за неговото създаване в "ДВ". Държавните висши училища се създават и осъществяват дейността си въз основа на предоставена държавна собственост и ежегодна държавна субсидия- чл.13 ЗВО. По тези съображения е прието, че държавното висше училище има качество на държавно учреждение. Посочено е също, че СУ "Св. Климент Охридски" е създаден преди приемането на ЗВО и ЗУДБ, като Университетът е открит като висше училище по решение на Народното събрание от 1.10.1888 г. Съгласно Правилника за устройството и дейността на СУ същият е определен като държавен университет- чл.1, който притежава собственост, предоставена му от държавата, вкл. публична държавна собственост върху недвижими имоти- чл.195, и има самостоятелен бюджет, формиран от различни източници, в т.ч. и субсидии от държавния бюджет- чл.198, т.1 от Правилника. Такива са предвидени в ЗДБ за 2010 г. и ЗДБ за 2011 г. Поради наличие на установена субсидия от държавата е прието за безспорно качеството на СУ като държавно учреждение. Тези постановки в нормативните актове са останали непроменени и днес, поради което не е налице основание да се приеме, че Университетът има различно качество от това на държавно учреждение. Следва да се отбележи наред с горното, че определящо в случая е предвиденото ежегодно бюджетно финансиране на учебното заведение, като обстоятелството, че СУ разполага и с други източници на приходи съгласно чл.123, ал.2 ЗВО, които се изразходват за осъществяване на предвидените в чл.6 ЗВО дейности, и академичната му автономия съгласно Глава IV ЗВО, не променят статута му на държавно учреждение.

При това положение нормата на чл.519, ал.1 ГПК, забраняваща изпълнението на вземания на парични задължения срещу държавни учреждения, регулирайки тези отношения със следващата алинея на цитирания законов текст, е приложима в настоящия случай, което обосновава извод за недопустимост на предприетото срещу СУ „Св. Кл. Охридски“ индивидуално принудително изпълнение за събиране на горепосочените парични вземания.

Налице е следователно основание за прекратяване на изпълнителното производство, образувано срещу длъжник- държавно учреждение, в противоречие със забранителната норма на чл.519, ал.1 ГПК, поради което и жалбата срещу постановлението на ЧСИ от 21.09.2022 г., с което е отказано прекратяването му като основателна следва да бъде уважена, като бъде постановена отмяна на обжалвания акт на ЧСИ като неправилен. Доколкото прекратяването като процесуално действие във фазата на изпълнителното производство се извършва с постановление на органа по изпълнението- арг. чл.433, ал.1 и ал.2 ГПК, и съдът няма правомощие по закон да прекрати изпълнителното делото, тъй като такава компетентност е предоставена на съдебния изпълнител, делото следва да бъде върнато на ЧСИ Р. Апостолова с указания да издаде постановление за прекратяване на

изпълнителното дело на посоченото основание.

При този изход на настоящото съдебно производство ответникът по жалбата дължи да заплати на жалбоподателя сумата 25 лв.- разноски по делото.

Водим от горното, **Софийски градски съд**

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на длъжника С.У. С.К.О.“- гр. София- длъжник в изпълнително производство, **отказ на ЧСИ да прекрати изпълнително дело № 20228480400532** на ЧСИ Р.А.- с рег.№ 848 на КЧСИ и район на действие- СГС, образувано по молба на вискателя „Л.Т.“ ЕООД- гр. София /ЕИК *****/, обективиран в Разпореждане /постановление/ от 21.09.2022 г., и

ВРЪЩА делото на частен съдебен изпълнител Р.А.- с рег.№ 848 на КЧСИ, за съответно произнасяне съгласно мотивите на настоящия съдебен акт, както и по разпределяне на отговорността за разноски в изпълнителното производство.

ОСЪЖДА „Л.Т.“ ЕООД- гр. София /ЕИК *****/ **да заплати** на С.У. С.К.О.”- гр. София /ЕИК *****/ **сумата 25 лв.** /двадесет и пет лева/- **разноски** по делото.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____